



"او" یعنی حضرت روح الله به خیل عظیمی از جوانان "جان" بخشیده بود  
با "او" از پوچی رها شده بودند و تولد و بودن جدیدی یافته بودند که پیشتر  
جای آن بودن فقط در افسانه ها بود...

با "او" دیگر هیچ احساس کمبود و بیهودگی ای نداشتند  
بودنشان برایشان حسابی شیرین شده بود

گرچه "جان" عزیز است ولی بسیاری از مردمان که به عالم نجات بخش  
آقا روح الله راه پیدا نکرده بودند و نکرده اند، هنوز هم معلومشان نیست که چرا  
آن جوانان زیبا باطن و زیبا ظاهر با افتخار و شکوه "جانشان" را تقدیم "او"  
کردند...

راستی این خواهر شیدا هم عاشق "او" شده است و در آن "وقت" خاص  
مواجهه، که گاه فوران عشق است، بین خود و "جان" خود ثنویتی نمی بیند،  
مانعی نمی بیند که اینطور دل به دریای عشق زده است...

خوب شد قدرت دست رهبری اهل باطن بود وگرنه اگر "اهل ظاهر" قدرت  
داشتند حتما بر آن بانوی عاشق حدّ جاری می کردند!

مگر می شود دل به دریا نزد

مگر می شود عاشق "او" نشد...

